

Epístola a Tito

1

¹ Estimad Tito: jo te vatj ajudà a confià emb el Bon Jesús, y per assò éts per jo com un vertadé fiy. Tú y jo confiam en Déu; per assò jo li demàn a éll, qu'és nostro Pare, y a n'el Bon Jesús, nostro salvadó, que t'úmpliga d'es séu sabre qu'enseña sa nostra relligió. Axí estirà segús de rebre sa vida etèrna que Déu nostro Salvadó và promete dèsde fa molt de tens. Y sabêm que Déu no diu mentidas. En es moment qu'éll va considerà oportú, me va donà aquex mensatje y me va demanà qu'eu anunciàs a n'es demés.

⁵ Te vatj dexà a s'isla de Créta per que resolguéssas es problémas pendéns, y per que anomenassas líders en sas igglesis de cada poble. Tal y com te vatj dí, ⁶ Un líder de s'iglesi deu essê colcú a n'es que no se li pugui acusà de res dolent. Deu essê hòmo d'una sola dòna, y es séus fiys han creure emb el Bon Jesús y essê obediéns.

⁷ Déu ha comisionad a n'es líders de s'iglesi que vigilin sa feyna de tots, per que tot se faji bé. Per assò, no han essê tiranos, ni enfadarsê emb facilitat, ni engatarsê. Tampoc han d'essê violéns, ni trampoc emb sos séus negòssis. ⁸ A n'es contrari, emb gust han rebre a ca séva an aquí eu visitin, y fé sempre es bé. Han de pensà bé sas còsas antes de férlàs, y essê justs, sans y disciplinads en tot. ⁹ No hauràn de creure ni enseñà altre mensatje que no sigui es vertadé mensatje rebud de Déu. Axí podràn animà a altres per médiassió de sa bona enseñansa y convènsa a n'es que s'opòsen a élla.

¹⁰ Pêrque per sullà caminan mols que no obeyexen sa vertadéra enseñansa, sinó que enganan a n'es demés emb sas sévas enseñansas beneytas. Axò pasa, demunt tot, emb colcúns de vostês que insistexen en seguí pratticand sa circuncisió. ¹¹ No elza déxis enseñà, pêrque confonen a familis senseras, y eu fan domés per goñà dobbés. ¹² Va sê un d'es pròpis profétes de Créta es que va dí: 'Aquéxa gent de Creta ês mentidéra, golafre y pererosa. Se portan com animals sauvatjes'.

¹³ ¡Y ês ve! per assò tens que reñà molt an aquesta classe de gent y ajudarlâ, per que tórni a confià emb el Bon Jesús com ês degud. ¹⁴ Aydalós a no dexà atensió a manaméns donads per gent mentidéra, ni a rondayas inventadas p'es jodíes. ¹⁵ Es que obeyexen sincérament a n'el Bon Jesús considéran que tot ês bò. Però no heyà res bò p'es que no obeyexen ni confían emb Éll, idò domés pènsan còsas dolentas y no lis remord sa conciènsi. ¹⁶ Díuen que conexen a Déu però, cuand veym es mal que fan, sabêm qu'assò no ês cèrt. Són odiosos y desobediéns, incapassos de fé algo bò.

2

¹ Però tú, Tito, has d'enseñà lo qu'és corrètte. ² A sas personas majós, dilís qu'han essê responsabbles, qu'han de controlà es séus desitjos y pensà bé lo que van a fé. També han de confià emb Déu, estimà a n'es demés, y tení sempre passiènsi. ³ Dilís a sas jayas que se comportin coma personas qu'estiman a Déu. No han d'essê xaferdèras ni engatarsê sinó, més bé, essê un bon etzemple pe'sas dònas més joves ⁴ y enseñarlís a'stimà a n'es séus hòmos y fiys. ⁵ També han d'enseñarlís a pensà bé lo que van a fé y a sê madònas de sí matéxas, a'scoltà bé a sa séva famili y sutjetarsê a n'es séu hòmo. Axí ningú podrà xerrà malament d'es mensatje de Déu.

⁶ També dilís a n'es joves qu'aprènguin a controlà es séus doléns desitjos. ⁷ Tú matex tens qu'essê un bon etzemple en tot. Enseñaulís a fé es bé y, cuand eu fajis, féu emb seriedat

y honestidad. ⁸ Diguês sempre lo bò, y axí ningú podrà criticartê. Si fas lo que te dig, es qu'estàn en contra nostra sentiràn vergoña y no podràn xerrà malament de noltros.

⁹ A n'es membres de s'iglesia qu'encarara són esclàus, dilís que obeyêsquín sempre a n'es séus amos, y que siguin amabbles y no discutiguêsquigan res. ¹⁰ No han de robà, sinó essê totalment honests, per que tots vegin lo hermosa qu'ês s'enseñansa de Déu nostro Salvadó.

¹¹ Déu ha demostrad cuant estima a tot el mon, ¹² Idò lis ha oferid sa possibilitat de salvarsê d'es càstic que merexen. Aquex amó de Déu mos enseña qu'hem de dexà de fé es mal, y no desitjà lo dolent de aquest mon. També mos enseña qu'hem de viure en aquest mon essênd honests y fidèls a Déu, y pensand bé lo que feym. ¹³ Axí hem de viure mentras arriba aquex díe felís y maravellós que tots esperàm, cuand se manifestarà nostro gran Déu y salvadó Bon Jesús. ¹⁴ Éll va volê morí per rescatarmós de tot lo dolent y per purificarmós d'es nostros pécad. Emb so férhó, mos va convertí emb so séu poble, emb un poble decidid a fé es bé. ¹⁵ Enseña aquestas còsas emb tota autoridat per animà y correggí a sa gent. No dónguis motú per que te faltin a n'es respètte.

3

¹ Enrecordalís a n'es germàns de s'iglesia qu'han obeí a es governàns y a sas autoridats d'es país. Que siguin obediéns en tot y estiguin sempre dispostos a fé es bé. ² Que no xèrrin malament de ningú ni discutêsquigan. Que siguin amabbles emb tots y mostrin humildat en es séu tratto emb sos demés.

³ Antes, noltros matéxos érem innoràns y desobediéns, y anavam perduds. Fèyam tot lo dolent que se mos s'estravenía per divertirmós. Varem essê esclàus d'aquéxos doléns desitjos. Érem doléns y envejosos. Tot el mon mos tenía rabi, y noltros també tenía rabi a n'es demés. ⁴ Però Déu, nostro salvadó, mos va enseñà qu'èll ês bò y estima a tots en el mon. ⁵ Y mos và salvà. Però no pêrque havéssem fet algo bò, sinó pêrque mos estimava y va volê ajudarmós. Per mitj d'es podê de l'Esperit Sant mos và salvà, mos và purificà de tots en nostros pécad, y mos va donà nòva vida. ¡Va sê com si havéssem nascud de nou! ⁶ Grassis a n'el Bon Jesús, nostro Salvadó, Déu mos va donà s'Esperit Sant. ⁷ No eu merexíam, però éll mos va accettà y mos va donà sa seguridat de que tendrêm sa vida etèrna tan espèrada.

⁸ Axò ês ve, y vuy que insistêsquís a enseñarló, per qu'es que confían en Déu se dediquin a fé lo qu'ês bò. Aquestas còsas ajudan a tots y són bònas. ⁹ Però no te pòsis a discutí demunt pardaladas, ni déxis atensió a sas legendas que xèrran de nostros antepassads. No t'enfadis ni berais emb ningú domés per xerrà de sa lley d'en Moissés. Aquéxas discusions són inútils y no conduexen a res. ¹⁰ A n'es que sempre s'estàn bereyand dins s'iglesia, cridalís s'atensió una o duas vegadas. Si no te fan cas, futj d'èlls. ¹¹ Pods està segú de qu'aquéxa gent ha dexàd de creure emb sa vertadéra enseñansa, y es séus pròpis pécad demostren que són culpabbles.

¹² Vatj a enviartê a Artemas o a Tíquico. Tan prest un d'èlls arribi, fé tot lo possible per vení a visitarmê a Nicópolis, pêrque sullà pèns passà s'hivèrn. ¹³ Ajuda en tot a n'es missè Zenas, y també a Apolo. Donalís tot lo que necessitin per seguí es séu viatge, y cuyda de que no lis falti res. ¹⁴ Es nostros han d'aprênde a fé lo qu'ês bò, y ajudà a altres. Axí viuràn coma personas útils.

¹⁵ Tots es qu'estàn emb jò t'envían saludos. Saluda a tots es nostros amigs de s'iglesia. Desitj de tot co que s'amó de Déu t'acompañi sempre.